

[Erhard Jakobsen]

hvordan det egentlig står til, rundt omkring i landets gymnasier, får tid til at brede sig, så vi virkelig kan få konkrete oplysninger og finde ud af, hvor der er noget at rette, for det er vist slet ikke bare noget med, at nogle fag skal have lidt mere og nogle andre fag lidt mindre; det er vist kun overfladen. Bagved ligger: hvad bruges de fag egentlig til? Hvordan er egentlig forskrifterne for, hvad man skal lære i de fag? Hvad er det, de unge mennesker går ud af et gymnasium med af ballast efter at have fået så og så mange timer i det og det? Det er vist dér, problemet ligger. Det kan jeg ikke vide noget om, jeg går ikke rundt og kigger på gymnasier, men kritikken siger det jo ganske åbenlyst. Der kommer den ene undersøgelse efter den anden, der viser nogle fatale mangler i kundskaber og i viden. Det er det, der er interessant, og det er det, der bør danne basis for en ny reform af gymnasiet.

Lad mig så sige lige rent ud: CD gør det forfærdelige, at vi går helt uforbeholdent ind for et elitegymnasium, helt uforbeholdent, men elite forstået på rette måde: ikke en social elite – alt det med det økonomiske er én sag – men vi ønsker den elite i gymnasiet, som kan klare de krav, der stilles til viden og til flid. Det er dem, vi vil have i gymnasiet. Vi ønsker meget gerne at fremme al anden voksenundervisning, al anden ungdomsundervisning, men gymnasiet er noget specielt. Vi ser det ikke som et led i EFG- eller lidt handelsuddannelse osv. Gymnasiet er noget helt specielt. Det er netop dér, de mennesker skal uddannes, som skal bruges på topposterne rundt omkring i alle dele af samfundet – det kan være i fagbevægelsen, det kan være i det politiske, det kan være alle steder.

Når vi så stærkt går ind for elitegymnasiet, er det ikke for elitens skyld, men så er det af respekt for alle de andre. Det er vor holdning til alt dette, at en blikkenslager er nøjagtig lige så vigtig for samfundet som en kontorchef eller enhver anden, men han behøver ikke at have studentereksamen for at være dygtig. Han kan gå på AOF og FOF og Gud ved hvad for at skaffe sig den viden, han i øvrigt måtte have brug for som menneske, men han skal i hvert fald som blikkenslager være dygtig. Folk skal respekteres som dygtige murere, dygtige tømrere, dygtige blikkenslagere, og det gør hverken fra eller til, om man har en studentereksamen. Derfor

ønsker vi et elitegymnasium på den måde, at det er dem, der opfylder kravene til viden, til præstationer og til flid, der skal i gymnasiet. Om det så bliver 10.000 eller 20.000 eller 30.000, er i den forbindelse ganske underordnet.

Centrum-demokraterne ønsker også, at gymnasiet skal være 4-årigt, og det gør vi specielt, fordi folkeskolen nu er blevet så ringe, som den er – det er ikke lærernes skyld, det er dette folketings skyld. Folkeskolen serverer nogle elever, som bestemt ikke i stort tal ville være egnet til at gå ind i det gymnasium, som vi kalder elitegymnasium, derfor skal folkeskolen også laves om, og derfor er reformer af gymnasiet kun mulige på noget længere sigt.

Vi ønsker et 4-årigt gymnasium dels for at råde bod på, hvad de unge ikke har fået af paratviden i folkeskolen og derfor bliver nødt til at lære i gymnasiet, dels for at knække det over på midten og sige, at efter 2 års forløb er der adgang til at forlade gymnasiet med en eksamen, som har lige så stor værdi som en gammeldags realeksamen eller en gammeldags præliminæreksamen – jeg siger udtrykkeligt gammeldags, ikke sådan som det var hen mod slutningen, men sådan som det var for 20–25 år siden – og med den adgangsværdi, som disse eksaminer havde: brugbare rundt omkring i samfundet. Det ønsker vi at den 2-årige uddannelse skulle give anledning til.

Derefter er det studium. Efter de 2 års forløb skal man forberede sig på at studere, sådan som man i hvert fald skulle studere ved universitetet. Det vil også kunne højne niveauet ved universitetet, hvad der måske er endnu mere tiltrængt end i gymnasiet.

Alt det er i vore tanker, når man diskuterer gymnasium, men vi understreger: det har absolut ingen hast. Lad kritikken få lov til at brede sig, lad os få ren besked om, hvordan forholdene faktisk er, så ved vi bedre, hvad det er, vi skal rette, inden man giver sig til at tale om lidt mere engelsk her og lidt mindre af det og det dér osv.

En ting mere: CD vil græde tørre tårer, hvis man opgiver at lære de unge mennesker samfundsfag. Hvad er det for noget? Du godeste – det, vi andre bruger årtier på at sætte os nogenlunde ind i, det, som statistikere og økonomer bruger mange, mange år på at gøre sig klart, skulle en gymnasielærer være i